

Al llarg del 2015 Càritas Arxiprestal de Vic va atendre 704 persones. Des de l'entitat alerten que continua pujant el nombre d'autòctons atesos respecte als nouvinguts. En aquest reportatge s'expliquen tots els programes socials i serveis que ofereixen.

Càritas de Vic va atendre 704 persones el 2015

L'entitat alerta que continua creixent el nombre d'usuaris autòctons que s'atenen i en canvi baixa el d'immigrants

Vic

Ruth Espuny

L'any passat Càritas Arxiprestal de Vic va atendre un total de 704 persones, un centenar menys respecte a l'anterior, el 2014. Malgrat aquest descens, els responsables de l'entitat asseguren que la situació encara és complicada, i alerten que continua pujant el nombre de persones autòctones ateses i, en canvi, la quantitat d'immigrants baixa. Segons la treballadora social de

La franja d'edat amb més usuaris és la de 30-49 anys i sobretot tenen ajuda per a roba i menjar

La majoria de casos són persones sense ingressos o que només cobren el subsidi d'atur

Càritas Diana Fatjó-Vilas, "sorpren que els últims anys la població autòctona hagi pujat tant. Hi ha molta gent d'aquí que ho està passant malament", assegura.

Pel que fa als casos atesos per primera vegada, la xifra es manté: el 2015 van ser 173 pels 178 de l'any anterior, però sí que destaca la baixada respecte a fa tres anys, ja que el 2013 van ser 301. Si ens centrem en el perfil de l'usuari de Càritas, la franja d'edat amb més atesos és la que va dels 30 als 49 anys i la procedència majoritària és del nord d'Àfrica, seguit d'Europa i la resta d'Àfrica. Fatjó-Vilà insisteix, però, que hi ha serveis que són més utilitzats per autòctons que per persones nouvingudes, com és el cas de la casa d'acollida temporal, l'alberg. Al menjador solidari un 47% dels usu-

aris també són autòctons.

Respecte a la tipologia dels casos que es tracten, els de caràcter laboral (584) són lleugerament superiors als socials (433). I pel que fa a les ajudes que es demanen, en primer lloc hi apareix la roba, en segon el menjar i en tercera posició les factures de serveis com l'aigua o la llum. Tot i així, el primer motiu de consulta a Càritas és el laboral: "La gent busca feina per poder-se espavilar sense haver de dependre de les ajudes", segons Fatjó-Vilas. També destaca que la majoria tenen experiència

laboral i fa un temps que s'han quedat sense feina bàsicament per culpa de la crisi. Pràcticament la meitat de les persones que s'ha atès estan cobrant el subsidi d'atur o senzillament no tenen ingressos, però també n'hi ha que malgrat cobrar una nòmina necessiten ajuda.

Santi Saborit, president de Càritas Arxiprestal de Vic, fa notar que hi ha molts casos de famílies que ho estan passant malament i encara no estan detectats "perquè sempre dic que quan es passa la porta de Càritas és perquè s'està molt desesperat".

PODER DORMIR

Un alberg amb una estada màxima de tres mesos

Al centre d'acollida temporal del barri del Remei hi han dormit 106 persones en un any

Vic

R.E.

Tenir un sostre és un dels principals problemes de les persones sense recursos. Alguns han de decidir entre pagar el pis o habitació o bé menjar, i d'altres són desnonats per no anar a l'hora amb els pagaments del banc o lloguer. Una vegada es troben al carrer, la desesperació és absoluta. Càritas compta amb un centre d'acollida temporal, popularment conegut com l'alberg, situat al barri del Remei, que durant el 2015 va acollir 106 persones. Hi ha una dotzena de voluntaris i estan coordinats per Faustina Font, que diu que "gràcies a aquest servei es veu molt poca gent dormint al carrer per Vic".

Per poder dormir a l'alberg no n'hi ha prou de trucar a la porta. Es necessita un certificat de Càritas, dels serveis socials o bé de la policia, "perquè s'ha de portar un control", explica Font. A banda de poder dormir en un llit en habitacions múltiples (tipus alberg) també hi ha

Foto de família de les voluntàries que s'encarreguen de fer rutllar el centre d'acollida temporal, conegut com l'alberg

dutxes, lavabos i calefacció. Aquest servei, però, és temporal: "Hi deixem estar tres mesos màxim. Després els fem marxar un mes amb l'objectiu que es puguin espavilar", explica Font, "i si no troben feina ni lloc els deixem tornar". Font afegeix que actualment "costa molt" trobar feina "i deixar una persona sense diners al

carrer, dol". L'alberg només és per anar-hi a dormir, però Font reconeix que a l'hivern es deixa que els usuaris hi puguin estar més hores "i no hagin de voltar pel carrer amb el fred que fa".

L'any 2015 hi van passar 106 persones, 99 homes i 7 dones, "perquè les dones acostumen a espavilar-se més" i el centre té normes

estRICTES. Per exemple, els homes estan separats de les dones i està prohibit tenir-hi sexe. El lloguer de l'edifici l'està pagant l'Ajuntament; al desembre finalitza el contracte i hi ha certa preocupació que no es renovi. Font ho té clar: "Portar-los a una pensió sempre sortirà més car. És un servei molt necessari".

Abdellatif Aloni fent ús del servei de bugaderia de Càritas. Aloni és usuari del Racó d'Acollida i